

ע"פ 55715/05/19 - אופקים א.ג. בע"מ, א.מ.ן משאבי אנוש בע"מ, משה אביר, המבקשים נגד מדינת ישראל

בית הדין הארצי לעבודה

עפ"ס 55715-05-19

ניתנה ביום 04 יוני 2019

הנשיאה ורדה וירט ליבנה

1. אופקים א.ג. בע"מ
2. א.מ.ן משאבי אנוש בע"מ
3. משה אביר - המבקשים
- מדינת ישראל - המשיבה

החלטה

הנשיאה ורדה וירט ליבנה

1. לפני ערעור על החלטתו של סגן (כתוארו אז) נשיאת בית הדין האזורי לעבודה בתל אביב-יפו (השופט שמואל טננבוים, ת"פ 10-10-19610) מיום 28.4.19, שלא לפסול עצמו מליישב בדין בתיק זה.
2. בשנת 2010 הוגש כנגד המבקשים הוגש כתב אישום על ידי המשיבה - מדינת ישראל, במסגרתו הואשמו בהעסקת עובדים רבים בניגוד להוראות חוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם, תשנ"ו - 1996.
3. בבית הדין האזורי בתל אביב-יפו התקיימו דיונים רבים בעניינם של המערערים, וניתנו החלטות רבות על ידי בתי הדין בערכאות השונות ואף בבג"ץ - במסגרת בקשות, עררים, ועתירה שהוגשה מטעם המערערים.
4. ההחלטה מיום 28.4.19, מושא הערעור, נתנה בעקבות בקשה נוספת, אחת מיני רבות שהגיש מר משה אביר - מנהל המבקשות המייצג אותן בהליך - ביום 18.4.19, כי השופט טננבוים יפסול עצמו מלדון בתיק.
5. בהחלטתו דחה בית הדין האזורי את בקשת הפסילה וקבע כי:

"בקשה זו לפסלות שופט הינה חלק מבקשות חוזרות ונשנות מטעם הנאשמים לפסלות כולן חסרות יסוד עובדתי או משפטי כשכל מטרותן עיכוב ההליך וניסיון למנוע את סיומו. בקשה זו גם היא אין בה עילה כלשהי לפסלות והיא נדחית".

6. בערעור שלפני טוענים המבקשים כי החלטת בית הדין האזורי ניתנה ללא נימוק המתייחס לטענות אשר הועלו לפניו במסגרת בקשת הפסילה. לגופה של בקשת הפסילה טוענים המבקשים כי העובדה שסגן הנשיא שמואל

טנבויים נחשף לראיות שהן - לשיטת המבקשים - ראיות בלתי קבילות, ודחה את הבקשה למחיקתן, מעידה על כוונתו להתבסס עליהן בהכרעתו ובכך יש חשש ממשי למשוא פנים בניהול ההליך מצידו.

הכרעה

7. לאחר שנתתי דעתי לכלל החומר שהובא לפניי, לרבות טיעוני המבקשים בבקשת הפסילה בבית הדין האזורי, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הערעור להידחות. על טעמי לכך אעמוד להלן.
8. הלכה היא כי "מעצם היות הבקשה לפסלות שופט בקשה המטילה צל כבד על שופט אישית ועל מערכת השפיטה, מתחייבות ראיות משמעותיות לשם הוכחת קיומה של עילת פסלות" (ראו, למשל, עפ"ס 31944-03-12 **פנחס מורגנשטיין - בנק המזרחי המאוחד בע"מ**, ניתן ביום 4.4.2012). עילת הפסלות תיבחן באמת מידה אובייקטיבית, ואין די בתחושתם של בעלי הדין ובאי כוחם או בהשקפתם הסובייקטיבית (ראו, למשל, עפ"ס 57019-01-11 **ליאת חן - בן עליזה חן ושות'**, ניתן ביום 21.2.2011, להלן - **עניין ליאת חן**). זאת ועוד. ככלל, חזקה היא "כי השופט היושב בדין, מקצועי ומיומן ובידו לבחון את העניינים המובאים בפניו ללא משוא פנים. אף כלל הוא, כי יינתן משקל רב לעמדת השופט הסבור כי אינו מנוע מלישב בדין, וערכאת הערעור לא תתערב בחוות דעתו של השופט הסבור כי בידו לנהל את ההליך באובייקטיביות, אלא במקרים קיצוניים בלבד" (עפ"ס 16943-11-11 **חברה ישראלית למובילים בע"מ - אבנר מאירי**, ניתן ביום 26.1.2012 והאסמכתאות שם; וראו גם עפ"ס 28458-10-11 עמותת **אנואר לקידום מעמד האישה - אומיימה מחאמיד**, ניתן ביום 10.11.2011 והאסמכתאות שם).
9. במקרה דנן, סגן הנשיאה שמואל טנבויים קבע בהחלטתו בבקשת הפסלות, כי מעבר לכך שאין כל עילה לפסילתו מלישב בדין, הרי שלמעשה וכעולה מהשתלשלות העניינים בתיק, אין מדובר בבקשה עניינית שמטרתה אכן פסילתו מלישב בדין אלא מטרתה להביא לעיכוב ולסרבול ההליך.
10. עוד שוכנעתי כי נסיבות העניין אינן באות בגדר המקרים החריגים בהם ערכאת הערעור תתערב בהחלטתו של השופט הסבור כי בידו לנהל את ההליך באובייקטיביות, ולא מצאתי כי יש בנימוקי בקשת הפסילה כל טעם המצדיק להתערב בכך.
11. אוסיף ואציין כי בנסיבות המקרה, דרך ההשגה על ההחלטה בדבר בקשת המבקשים למחיקת ראיות, היא במסגרת ערעור על פסק הדין כאשר יינתן, כנהוג בהליכים פליליים, ולא בדרך של בקשה לפסלות שופט.
12. נוכח כל האמור לעיל, דינו של ערעור הפסלות להידחות.
13. **סוף דבר -** הערעור נדחה. משלא הוגשה תגובת המשיבה, אין צו להוצאות.

ניתנה היום, א' סיוון תשע"ט (04 יוני 2019) בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.

ורדה וירט-ליבנה,
נשיאה